

EBH/168/2018

Év

2018

Védett tulajdonság:

Egyéb helyzet, tulajdonság

Diszkrimináció területe

Szolgáltatás

Befejezőmód

Kérelmet elutasító döntés

A kérelmező azzal a panasszal fordult a hatósághoz, hogy a testmagassága 200 cm feletti, ezért egészségügyi okokból kizárólag nagy lábterű ülőhelyen tud utazni az eljárás alá vont légitársaság járatain, amely szolgáltatás igénybevételekor extra felárat kell fizetnie. A kérelmező szerint ezzel az eljárás alá vont jogellenes elkülönítés formájában megsértette az egyenlő bánásmód követelményét. Véleménye szerint a bepanaszolt társaság azon gyakorlata, hogy testmagasságtól függetlenül azonos felárat követel a nagyobb lábterű helyért, közvetett hátrányos megkülönböztetést is megvalósít az átlagon felüli testmagasságú személyek tekintetében.

Az eljárás alá vont azzal védekezett, hogy járataira a társaság honlapján lehet jegyet foglalni, melynek során az utasnak nem kerül kijelölésre ülőhely, azonban a foglalási rendszer felajánlja az ülőhelyek közötti választás lehetőségét. Ezt követően az utas ha szeretné, megvásárolhatja az általa kiválasztott ülőhelyet. Amennyiben ezzel a lehetőséggel nem él, úgy a társaság az utasfelvételkor egy automatizált algoritmus alapján allokálja az utas részére az ülőhelyeket. Az ülőhely megválasztása - nagyobb lábterű, folyosó, illetve ablak melletti ülések - az eljárás alá vont által nyújtott kényelmi szolgáltatás, melyet - bizonyos díj megfizetése mellett - bármilyen magasságú utas igénybe vehet. A kérelmezőnek minden esetben lehetősége volt a normál lábteret biztosító ülőhely használatára, illetve saját elhatározása alapján egyéb - akár a nagyobb lábteret biztosító - ülőhely kiválasztására.

Az eljárás során megállapítható volt, hogy a nagy lábterű ülőhelyet bárki igénybe veheti, amikor a társaság honlapján az adott járatra lefoglalja a helyét, tehát azok is, akik nem rendelkeznek a kérelmezőhöz hasonló testmagassággal. Tehát amikor a kérelmező a nagy lábterű ülőhelyet vette igénybe, az eljárás alá vont által nem lett elkülönítve a többi utastól, ugyanis amikor foglalt, az ülőhely tekintetében saját elhatározása szerint döntött, így hátrány e vonatkozásban őt nem érte.

A hatóság a kérelmező oldalán hátrányt nem állapított meg, mivel a kérelmező a szolgáltatást – díj ellenében – igénybe vette. Hátrányként nem értékelhető az a körülmény, hogy kényelmesebb, nagyobb lábterű ülőhelyért az utasnak – így a kérelmezőnek is – az utazásakor többletdíjat kell fizetnie.

A hatóság nem fogadta el a kérelmező azon érvelését, hogy a normál lábterű ülések számára egészségügyi kockázatot okoznak, mivel maga a kérelmező is hivatkozott arra, hogy a repülés az arra hajlamos személyeknél önmagában is tromبózis kockázatával jár. Mivel ezen utóbbi személyeknek is lehetőségük van arra, hogy a kényelmesebb, valamint a nagyobb lábterű ülőhelyeket válasszák az utazásuk lefoglalásakor, ezért ez a lehetőség – mint a bepanaszolt társaság által nyújtott szolgáltatás – mindenki számára ugyanazokkal a feltételekkel igénybe vehető.

Összességében, mivel a kérelmező oldalán nem merült fel hátrány, ezért az eljárás alá vont légitársaság a kérelmezővel szemben közvetlen-, illetve közvetett hátrányos megkülönböztetést sem valósított meg.

A fentiek miatt a hatóság a kérelmet elutasította, mely ellen a kérelmező felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő. A Fővárosi Törvényszék a 2018. szeptember 5-én kelt ítéletében a felperes keresetét elutasította azzal, hogy az alperes helytállóan állapította meg, hogy a légitársaság nem intézményesített olyan gyakorlatot, amely az átlagon felüli magassággal rendelkező személyek csoportja számára egy adott szolgáltatáshoz való hozzáférést, nevezetesen a nagyobb lábterű ülőhelyekhez való hozzáférést korlátozta volna. Ezek az ülőhelyek valamennyi utas számára, akár átlagon felüli testmagasságú, akár átlagon felüli testsúlyú, ugyanazon feltételek mellett, azonos mértékű díj megfizetése ellenében hozzáférhetőek voltak. A légitársaság tehát nem kezelte eltérően a felperes védett tulajdonságával rendelkező csoportot az átlagos magasságú fogyasztókhöz képest, ezért nem valósított meg jogellenes elkülönítést a felperessel szemben.

A Törvényszék kiemelte, hogy felperesi oldalon hátrány nem merült fel, mivel a szolgáltatást – amelyet a légitársaság mindenki számára azonos feltételekkel nyújtott – igénybe vette.